

påkrav. Der henvises herved til bemærkningerne vedrørende harmonisering af gebyrer i lovforslag L 209, FT 2005/06, fremsat den 29. marts 2006, jf. lov nr. 516 af 7. juni 2006.

Til § 3

Bestemmelsen er overført fra § 3 i lov nr. 429 af 6. juni 2005. Stk. 4 er indsat ved lov nr. 404 af 8. maj 2006.

Efter bestemmelsen indtræder restanceinddrivelsesmyndigheden i samtlige rettigheder og forpligtigelser, der er knyttet til de enkelte fordringer mv., til brug for kravets afvikling. Det vil bl.a. sige, at de inddrivelsesredskaber, som den enkelte fordring er tillagt i lovgivningen, eller andre kreditorbeføjelser, som følger af praksis, kan anvendes af restanceinddrivelsesmyndigheden. Det drejer sig bl.a. om udpantningsret, lønindeholdelse, modregning, indtrædelsesret, indberetning til kreditoplysningsbureauer, dækningsrækkefølge, indgivelse af konkursbegæring, tiltrædelse af akkordordninger og gældssaneringsforslag og eftergivelse og henstand.

I stk. 2 præciseres det, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen.

Stk. 3 fastsætter, at restanceinddrivelsesmyndigheden får adgang til inden for rammerne af persondataloven og forvaltningsloven hos andre offentlige myndigheder og registre samt hos pengeinstitutter og hos Værdipapircentralen at indhente oplysninger om skyldnerens økonomiske forhold, herunder bankindeståender, renteindtægter mv., værdipapirbeholdninger, arbejdsmæssige forhold, bolig-mæssige forhold m.v. i det omfang sådanne oplysninger er en forudsætning for varetagelse af inddrivelsesopgaven.

Stk. 4 fastsætter, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan få terminaladgang til nødvendige oplysninger i indkomstregisteret.

Stk. 5 fastsætter, at restanceinddrivelsesmyndigheden efter regler fastsat af skatteministeren skal stille visse oplysninger om restancer til rådighed for fordringshavere. Videregivelsen vil dog kun omfatte data, der er genereret hos restanceinddrivelsesmyndigheden, under iagttagelse af reglerne om indsamling, registrering og videregivelse af personoplysninger i forvaltningsloven, persondataloven og databeskyttelsesdirektivet. Den elektroniske videregivelse af oplysninger kan ifølge forslaget alene ske til fordringshavere/opkrævningsmyndigheder og vil være begrænset til oplysninger om restancens størrelse i forhold til vedkommende fordringshaver, og om der foreligger restancer, dvs. uden beløbsmæssig specifi-

kation, i forhold til andre fordringshavere. Indtil det nye restancesystem kan tages i brug, vil de omhandlede oplysninger blive stillet til rådighed, i det omfang de eksisterende systemer indeholder og kan håndtere oplysningerne. Forskrifter, der udstedes i medfør af bemyndigelsen, vil blive sendt i høring hos Datatilsynet i henhold til persondatalovens § 57.

Til § 4

Bestemmelsen er overført fra § 3 a i lov nr. 429 af 6. juni 2005, jf. lov nr. 516 af 7. juni 2006.

Bestemmelsen angiver dækningsrækkefølgen for alle krav under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Dækningsrækkefølgen, indebærer, at bødekrav og underholdsbidrag dækkes forud for andre fordringer i nævnte rækkefølge. Det betyder, at nedbringelsen af andre krav udsættes helt eller delvist fra det tidspunkt, hvor henholdsvis bødekravet eller kravet på underholdsbidrag modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Udenlandske krav, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, indgår i dækningsrækkefølgen på linie med danske krav.

Dækker inddrevne beløb kun delvist fordringer inden for samme kategori, dækkes fordringerne efter FIFO-princippet, dvs., at den fordring, der først er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden, dækkes først.

Krav på renter behandles i relation til dækningsrækkefølgen på samme måde som hovedkravet, dvs., at renterne falder inden for den samme kategori som hovedkravet. Dog dækkes renterne forud for hovedkravet af hensyn til, at skyldners mulighed for at opnå fradrag for renter kan være betinget af, at renter for tidligere indkomstår er betalt, jf. ligningslovens § 5, stk. 8.

Dækningsrækkefølgen gælder som udgangspunkt alle beløb, der nedbringer skyldners gæld, uanset om beløbene er tilvejebragt ved en indgået afdragsordning med skyldner, lønindeholdelse, modregning eller udlæg. Reglerne i anden lovgivning finder dog anvendelse forud for de foreslåede regler om dækningsrækkefølge, jf. § 1, stk. 3.

Eksempelvis vil reglerne i retsplejelovens kapitel 45 - 47 kunne betyde, at de foreslåede regler om dækningsrækkefølge ikke finder konkret anvendelse. Eksempelvis vil et provenu fremkommet ved tvangsrealisation af det aktiv, hvori der er foretaget udlæg, dække det krav, for hvilket der først er indgivet anmodning om henholdsvis foretaget udlæg, jf. retsplejelovens § 526, stk. 1 og 2.